

Veľkonočné číslo

Pripravila 7. A

OBSAH

Želanie k Veľkej noci.....	2
Veľkonočné tradície u nás a vo svete.....	3 - 4
Osemsmerovka.....	5
Veľkonočná tajnička.....	6 - 7
Zábavné príbehy na jarne dni.....	8 - 12
Omaľovánky.....	13 - 14
Kresby plné talentu.....	15 - 16

Želanie k Veľkej noci

Veľká noc je tu a my sa rovnako ako všetci žiaci tešíme na prázdninové dni. Prajeme Vám preto k veľkonočným sviatkom veľa oddychu počas štyroch voľných dní, ktoré sú pred nami a určite potešia všetkých školákov.

Čas čakania na prázdniny sme si spríjemnili na hodinách literatúry s našou pani učiteľkou vytváraním zaujímavých príbehov, článkov a ilustrácií do časopisu Školák. Je určený všetkým učiteľom, rodičom, spolužiakom a čitateľom, ktorí si ním spríjemnia voľné chvíle. Nájdete v ňom zaujímavosti z Veľkej noci u nás i vo svete a zabavíte sa tiež pri čítaní našich originálnych príbehov, plných zábavných

momentov. Prinášame Vám tiež osemsmernú, veľkonočnú tajničku a omaľovánky, ktoré určite potešia malých i veľkých spolužiakov. Časopis sme vypracovali s radosťou a chuťou, preto dúfame, že sa Vám bude páčiť a prinesie všetkým veľa inšpirácie.

Prajeme Vám príjemné čítanie a dobrú náladu!

Ť. A

Veľkonočné tradície u nás a vo svete

SLOVENSKO

Veľkonočné sviatky na Slovensku majú svoje nezabudnuteľné čaro. Nielen pre dobroty, ktoré k nim neodmysliteľne patria, ale hlavne kvôli zvykom, ktoré sa dodnes dodržiavajú. 40 dní pred Veľkou nocou začína pôst. Piata pôstna nedeľa sa volá Smrtná nedeľa. Počas nej sa v dedinách, ale aj v mestečkách vynáša Morena. Je to slamená figurína odetá do ženských šiat, ktorá symbolizuje smrť, zimu a choroby. Mládež ju nesie za spevu a veselia k potoku, kde ju najprv zapália a potom hodia do vody. Späť sa vracajú s halúzkami, ktoré začínajú pučať, obyčajne brezovými alebo bahniatkami. Na Zelený štvrtok sa chodili ľudia umývať do potoka, muselo sa ísť skoro ráno, ešte za tmy, dnes sa to už dodržiava málo, v mestách vôbec. Verilo sa, že po takomto umytí budú čerství celý rok. Veľký piatok je veľkým sviatkom dodnes. Je to deň prísneho pôstu a v kostoloch sa neslúžia omše. Na Bielu sobotu sa dodnes dodržiava zvyk variť všetko, čo treba na veľkonočný stôl. V prvom rade sa uvari šunka, údený bôčik, niekde aj veľkonočná baba (zapečená zmes údeného masa, žemlí a vajec). Pečie sa opasok, koláč z kysnutého cesta, ktorý sa podáva k šunke. Varia sa vajíčka, nachystá sa klobása. Neodmysliteľnou súčasťou veľkonočného stola je veľkonočný syrek, ktorý sa robí podobným spôsobom ako tvaroh, ale je z mlieka a vajec. Nesmie chýbať červená repa s chrenom. Pečú sa koláče. Vrcholom veľkonočného týždňa je, hlavne pre koledníkov, pondelok, kedy sa vyráža na šibačku. Každá žena a dievča by mala byť vyšľahaná spletenými čerstvými vĺbovými prútkami a obliata čerstvou, studenou vodou, aby bola nasledujúci rok zdravá a svieža.

NEMECKO

Vo väčšine nemeckých rodín sú veľkonočný zajačik a veľkonočné vajíčka neoddeliteľnou súčasťou osláv Veľkej noci. Zajačik tradične skrýva vajcia v záhrade a deti sa ho snažia nájsť.

Existuje však niekoľko regionálnych rozdielov, napríklad gúľanie vajícok s názvom "Eiertrullen" v severnom Nemecku, hľadanie veľkonočnej vody alebo hľadanie vajícok spôsobom podľa Goetheho. V regióne Východného Fríska na severe krajiny sú veľkonočné vajička gúľané alebo hádzané z kopcov a svahov hrádzí. Deti milujú súťaženie medzi sebou, nechávajú svoje vajička spustiť dole piesočnými pahorkami – víťazom je ten, ktorého vajičko príde na dol v celku.

USA

V sobotný podvečer sa deti pripravujú na príchod veľkonočného zajaca a niektoré deti pripravujú prázdny košík, ktorý nechávajú v predsieni domu spolu s mrkvou pre zajaca, ktorý v noci príde a košík naplní sladkosťami a hračkami. V niektorých amerických mestách sa organizujú veľkonočné pochody. Jednou z hlavných a veľmi obľúbených detských

veľkonočných tradícií je hľadanie a zbieranie vajícok.

Anglicko

Anglicko má množstvo rôznorodých zvykov. Ak ale hľadáte miesto, kde sa nemusíte obávať veľkonočnej oblievačky či šibačky, Anglicko je pre vás ideálne. Angličania vôbec nepoznajú pletenie korbáčov, viazanie stužiek a chodenie chlapcov šibať dievčatá po domácnostiach. Veľká noc je plná rozmanitých zvykov, ľudových vystúpení a kulinárskych tradícií.

Austrália

Veľkonočné tradície sú v rôznych miestach sveta od tých našich odlišné. Symbolika jari sa však spája s mnohými, napríklad aj tými na opačnej strane zemegule. Kým všade vo svete sa spájajú s vajičkami a zajacmi, v Austrálii sa skôr ako so zajacmi stretnete s bandikutom. Bandikut je vačkovec, ktorý má dlhé uši a na zajaca je len podobný. V skutočnosti je však austrálskym variantom

zajacov, ktorý je oveľa milší, oveľa „austrálskejší“ a najmä nie taký škodný ako zajace. Zajace totiž príliš v láske nemajú. Bilby každý rok prináša deťom čokoládové vajička. Zajace sa totiž v krajine už dávnejšie premnožili a skôr sa spájajú s problémami pri spásaní úrody. Ak farmárom chýba oplodenie, na veľkých priestranstvách potom vystavujú svoju úrodu zajacom ako samoobsluhu návštevníkom s lepkavými prstami.

Osemsmerovka

Nájdí v osemsmerovke nasledujúce slová a zvyšné písmená zakrúžkuj:

rajčina, uhorka, karfiol, zemiak, fazuľa, ríbezle, baklažán, jablko, cibuľa, banán, melón, repa, orech, kel, malina, slivka, ananás, mak, kivi

R	A	J	Č	I	N	A	Z	E	U
Í	L	E	A	K	V	I	L	S	H
B	A	K	L	A	Ž	Á	N	Á	O
E	N	N	Ó	L	E	M	I	N	R
Z	N	Á	L	O	I	F	R	A	K
L	I	N	A	M	A	L	I	N	A
E	V	A	A	Z	E	M	I	A	K
C	I	B	U	Ľ	A	A	O	P	E
V	K	Ľ	O	C	I	K	E	E	L
J	A	B	L	K	O	CH	E	R	O

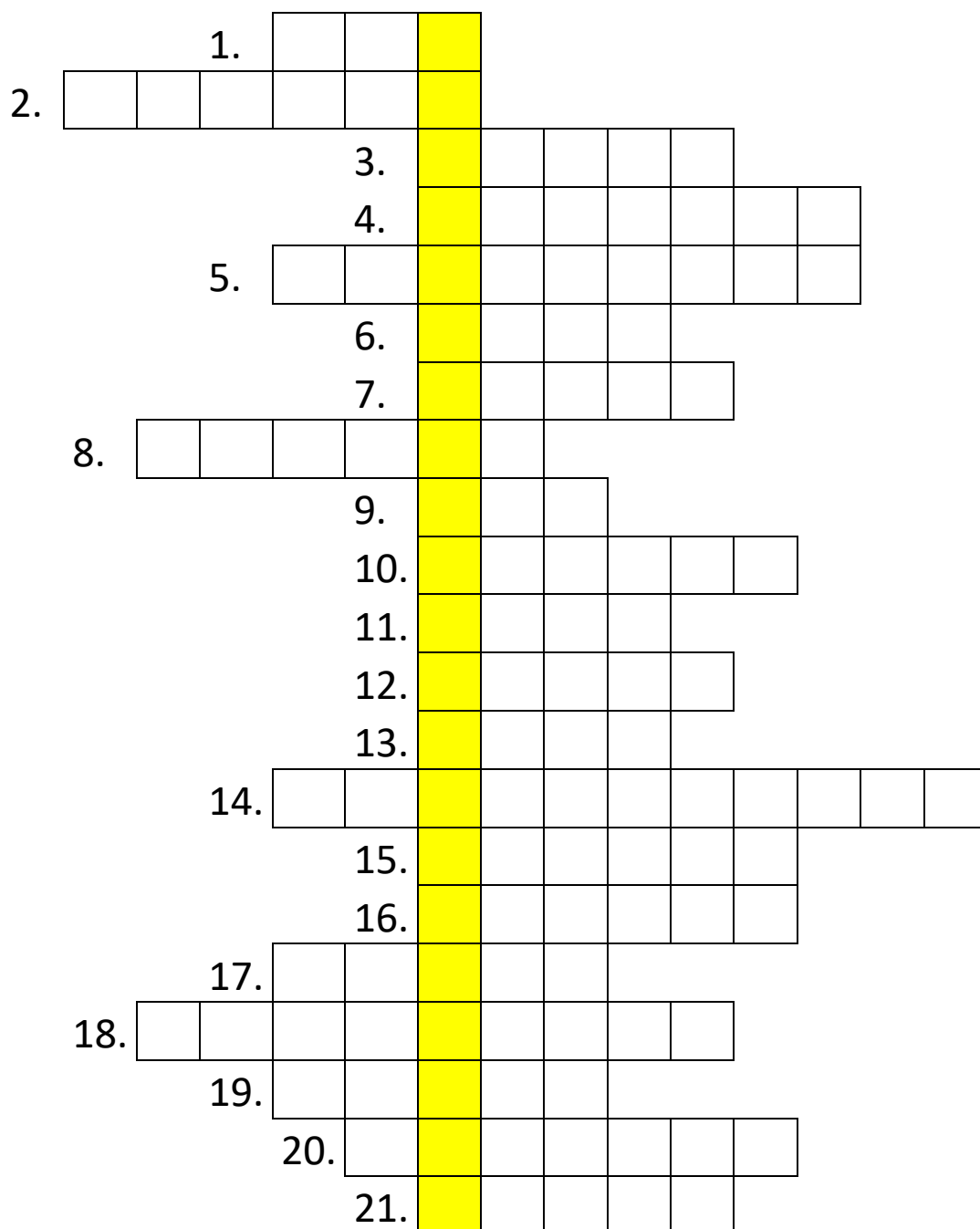

Doplň výrok:

_____ sú základom
zdravej stravy.

Veľkonočná tajnička

Zabavte sa s veľkonočnou tajničkou a zistite, čo je najdôležitejším symbolom tohto sviatku.

Otázky k tajničke:

1. Prvé ročné obdobie
2. Veľká vodná plocha
3. Pruhované zviera z Afriky
4. Synonymum slova kvet v ženskom rode
5. Malé lesné zviera s výrazným chvostom
6. Predmet určený na šitie
7. Zelený porast vyrastajúci z hlíny
8. Najnovšie správy na papieri
9. Vesmírny tanier
10. Siedme najväčšie mesto Slovenska
11. Najväčší svetadiel
12. Malé zviera s bodliakmi
13. Dopravný prostriedok
14. Zjemňujúce slová
15. Sladké, červené a okrúhle ovocie
16. Kontinent, na ktorom žijeme
17. Najväčšie pohorie Slovenska
18. Jedlo zo žemle, mäsa a zeleniny
19. Slúži na myslenie
20. Zdrobnenina slova mama
21. Najväčšia hviezda

Zábavné príbehy na jarné dni

PRÍBEHY PLNÉ FANTÁZIE

Zelený kameň priestoru

Raz sa kamaráti Martin a Robo vybrali hádzať kamene do jazera. Po ceste k nemu spievali známu pesničku „Kukulienka, kde si bola“. Keď minuli všetky kamene, poobzerali sa okolo seba a uvideli kopu kamenia v tráve. Rozbehli sa teda k nemu, začali zbierať kamienky a po chvíli uvideli niečo zvláštne. Bol to zaujímavý prsteň s veľkým farebným kameňom uprostred. Zobrali prsteň a rozhodli sa, že si ho poriadne prezrú u Martina doma.

Tam začali vyhl'adávať informácie o prsteňoch a zistili, že ten ich je čarovný a nazýva sa zelený kameň priestoru a stratil ho Doktor Strange. Martin zavolať svojmu strýkovi, ktorý sa zaujíma o mágiu a ten ihneď prišiel so svojou knihou o mágii. Chlapcom vysvetlil, že je to nepravý kameň a všetky informácie o ňom sú iba legenda. Chlapci boli sklamaní a Robovi sa nechcelo ísť domov po tme, tak sa po telefonáte s mamou dohodli, že zostane spať u Martina. Dlhú noc si listovali a čítali strýkovu knihu, až nad ňou nakoniec zaspali. Snívalo sa im, že sa v ich izbe zjavil Doktor Strange a zobral si svoj stratený zelený kameň priestoru. Ráno chlapci už kameň nenašli a už nikdy nezistili, ako je možné, že zmizol.

Tajomná oslava

Nedávno som sa presťahovala z Bratislavy do Trenčína. Začala som chodiť do novej školy a skamarátila som sa s fajn spolužiakom. Stali sme sa najlepšimi kamarátmi. Veľmi nás lákali dobrodružné príbehy, ktoré sme si spolu čítali.

Jedného dňa sme prišli spolu do školy, ale v našej triede sme nikoho nenašli. Išli sme teda do zborovne za našou triednou, ale bol tam iba pán učiteľ, ktorý nám povedal, že má pre nás papierik s mapou. V tom prišla za nami pani riaditeľka a povedala nám, aby sme išli domov. Cestou mi prišla na mobil sms z neznámeho čísla, ktorá znela takto: NEZABUDNITE NA MAPU! S Jakubom sme si v parku prezerali mapu, keď prišla ďalšia sms: INDÍCIA JE SCHOVANÁ POD PRVOU LAVIČKOU V PARKU. Hneď sme sa pustili do jej hľadania a podľa mapy sme sa potom vybrali k budove, ktorú indicia označovala. Pred ňou bol nápis VSTÚPTE. Vošli sme do strašnej tmy a veľmi som sa zľakla, keď sa rozsvietili svetlá. Predo mnou stáli všetci spolužiaci aj s pani učiteľkou a kričali PREKVAPENIE!!! Pripravili pre mňa oslavu, o ktorej Jakub po celý čas. Trochu som sa na neho aj hnevala, že sa tváril akoby nič, ale rýchlo ma to prešlo.

Hra

COUNTER-STRIKE™

Jedného dňa vstúpil smelo do školy žiak menom Alexander Fľaška. Žiaci Ajo Fergoš, Števo Slaný, Dušan Krém a Kristína Mokrú si ako obyčajne z neho začali robiť srandu, ako z každého nového žiaka. Pani učiteľka privítala Alexandra s vážnym výrazom: „Ticho, decká! Toto je váš nový spolužiak Alexander. Vitaj medzi nami, Alexko!“ Alex ale nebol veľmi spoločenský, a tak iba tichým hlasom povedal: „Čaute.“

Miro Kura, prezývaný Kučo a Oto Morka, ktorý rád jedol, sa mu hneď prihovorili a dali sa s ním do reči. Miro sa spýtal prvý: „Odkiaľ si, Alex?“ A za tým hneď dodal Oto: „Čo máš na desiatu?“

Alex sa snažil odpovedať na obidve otázky naraz: „Som z Trenčína a na desiatu mám maslový rožok a pomaranč.“

Mira to veľmi nezaujalo, a tak sa spýtal Oto: „Už ti prišla tá nová klávesnica?“

Oto prikývol a Alex chlapcov prekvapil, keď povedal: „Pod slovami tá nová klávesnica myslíte Razer Huntsan V2?“

Obidvaja začudovala vykriekli: „Ty poznáš Counter: Strike?“

Keď o Alexovi zistili, že je v hre veľmi dobrý, hneď si ich získal. Spoločné záujmy začlenili spolužiaka do kolektívu ihneď.

BÁJKY S NEČAKANÝM KONCOM

Srnka a líška

Bola raz jedna srnka, ktorá žila na pokraji hory v krásnych Vysokých Tatrách. Bola krásna, telo mala štíhle a hnedá srst' sa jej na slnku leskla. Pár metrov od nej však žila líška, s ktorou sa stále hádali o potravu. Nájst' si ju nemali problém, ale nevedeli si ju

rozdeliť. Raz za čas ich navštevoval horár, ktorý sa staral o to, ako sa majú a či im nič nechýba. Priniesol kopu jedla, o ktorú sa po jeho odchode znovu pobili. Keď prestali, každá si zobrala svoju kopy a zmizla v lese. Prešiel nejaký čas od ich posledného stretnutia. Počasie sa medzitým umúdrilo a srnka aj líška sa vybrali k čistinke. Tu videli, ako sa ostatné zvieratá smejú, rozprávajú a kamarátia. Len líška a srnka boli ako cudzie. Cestu z čistinky domov mali spoločnú a aj keď šli vedľa seba, mlčali. Srnku mrzeli ich konflikty, a tak nabrala odvahu a líške to povedala. Tá bola šťastná, že sa konečne udobrili a priznala sa, že ju to veľmi trápilo. Odvtedy sú nerozlučné kamarátky.

Veverička a záhadný plač

Keď raz veverička v lese zbierala oriešky na zimu, započula v diaľke tlmený plač. Chvíľu sa snažila zistiť, odkiaľ zvuk pochádza, ale keď nič nenašla, odišla domov. V noci nemohla spať, pretože stále premýšľala, komu plač patril. Na druhý deň sa teda vrátila na miesto, kde počula plač a hľadala dovtedy, kým nenašla malého ježka pod lístím. Bolo to mláďa, ktoré plakalo za svojou mamou. Už niekoľko dní ju nevedelo nájsť. Veverička ježkovi sľúbila pomoc, chodila s ním po lese a pýtala sa zvierat, či nevideli pani Ježkovú, ale nikto im nič nevedel povedať. Ježko bol veľmi smutný, bál sa, že

zostal na svete sám. Veverička mu teda sľúbila, že ho neopustí a môže bývať s ňou. Hoci mu stále chýbala mama, kamarátka mu bola veľkou útechou.

Laco a Ivka

Maco Laco sa vybral uloviť niečo pod zub. Keď prechádzal cez hustý les, začul gagotanie kačky a rozhodol sa, že pôjde za zvukom. Prišiel až k vode, keď zbadal, že sa niečo hmýri vo vode a bojuje o život. Prizrel sa bližšie a zistil, že je to postrelená kačka. Maco Laco ju chcel vytiahnuť, ale bál sa, že sa utopí aj on. Videl však, že už nevládze a skončil za ňou. Chytil ju za krídlo a vytiahol na breh. Keď sa kačka spamätala, predstavila sa mu a poďakovala: „Ďakujem ti, že si ma zachránil. Ja som Ivka.“ Až vtedy si Laco všimol jej zranené

krídlo. Ranu jej oblepil skorocel'om a ponúkol jej, že ju odvedie domov. Kačka mu ešte dlho bola vďačná, a tak mu ukázala svoju tajnú skrýšu, kde sa zdržiavajú ryby, aby mal aj on vždy dosť potravy.

Pes a vlk

Raz dostal vlk chuť na riadnu hydinu a vybral sa ukradnúť pár sliepok. Keď však prišiel ku kurínu, postavil sa mu do cesty mohutný pes. Vlk chcel najprv zaútočiť, ale videl, aký je pes mohutný, silný a vykrmený a usúdil, že to preňho nemusí dobre dopadnúť. Preto sa ho radšej

spýtal: „Ako je možné, že si taký silný a mohutný, keď nezješ ani jednu sliepku?“

Pes mu odpovedal: „Môj majiteľ mi každý deň dáva čistú vodu a misku jedla mám vždy plnú.“

Vlk sa zarazil a spýtal sa psa, čo preto robí. Ten mu opäť odpovedal: „Mojou úlohou je štekať na cudzích ľuď, strážiť dom a túliť sa k svojmu pánovi.“

Vlk sa potom spýtal, či sa k nemu môže pridať. Pes súhlasil, pustil ho do dvora a viedol ho popri kurínu. Keďže pes kráčal pred ním, všimol si, že na krku má vydratú srst' a zaujímalo ho, od čoho to má. Pes mu podráždene odpovedal: „Čo sa pýtaš na takéto maličkosti, to mám

od reťaze!“ Vlk neskrýval prekvapenie a dal jasne najavo, že nevie, čo je to reťaz. „Od akej reťaze?“

Psa ho opäť nahnevalo a zavrčal: „Od takej, na ktorú ma môj pán viaže, aby som neušiel a nezatúlal sa. Nemám voľný výbeh v lese, ako ty!“

Vlk sa otočil a z dvora ušiel. Cestou k lesu rozmýšľal nad tým, ako pes žije a pomyslel si, že radšej bude stále hľadať potravu, ako by mal prísť o svoju slobodu.

Omaľovánky

na sviatky aj bežné dni

Kresby plné talentu

Poslednou časťou nášho časopisu sú kresby, ktoré vo svojom voľnom čase vytvorila žiačka 8. ročníka, Yasmine Moussa. Potešte sa spolu s nami jej talentovanými maliarskymi schopnosťami a inšpirujte sa počas jarých prázdnin týmito umeleckými skvostami.

